

DECYZJE

DECYZJA RADY (WPZiB) 2015/2309

z dnia 10 grudnia 2015 r.

w sprawie propagowania skutecznego kontroli wywozu broni

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 26 ust. 2 i art. 31 ust. 1,

uwzględniając wniosek Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W europejskiej strategii bezpieczeństwa, którą szefowie państw i rządów przyjęli w dniu 12 grudnia 2003 r., przedstawiono pięć kluczowych wyzwań, które stoją przed Unią: terroryzm, rozprzestrzenianie broni masowego rażenia, konflikty regionalne, upadek państw i przestępczość zorganizowana. Skutki niekontrolowanego przepływu broni konwencjonalnej mają zasadnicze znaczenie w przypadku czterech z tych pięciu wyzwań. W strategii tej podkreślono znaczenie, jakie dla ograniczenia rozprzestrzenienia broni mają kontrole jej wywozu.
- (2) W dniu 5 czerwca 1998 r. Unia przyjęła politycznie wiążący Kodeks postępowania w sprawie wywozu uzbrojenia, w którym określono wspólne kryteria regulowania legalnego handlu bronią konwencjonalną.
- (3) Zgodnie ze strategią UE w zakresie zwalczania nielegalnego gromadzenia broni strzeleckiej i lekkiej i amunicji do tych rodzajów broni oraz handlu nimi, przyjętą przez Radę Europejską obradującą w dniach 15 i 16 grudnia 2005 r., Unia powinna wspierać – na szczeblu regionalnym i międzynarodowym – zaostrzenie kontroli wywozu i propagowanie kryteriów ustanowionych w Kodeksie postępowania w sprawie wywozu uzbrojenia, m.in. pomagając krajom niebędącym członkami UE w opracowywaniu odpowiednich projektów przepisów wewnętrznych i propagując środki poprawiające przejrzystość.
- (4) W dniu 8 grudnia 2008 r. Kodeks postępowania w sprawie wywozu uzbrojenia zastąpiono wspólnym stanowiskiem Rady 2008/944/WPZiB⁽¹⁾, które jest prawnie wiążące i ustanawia osiem kryteriów, zgodnie z którymi należy oceniać wnioski o udzielenie zezwolenia na wywóz broni konwencjonalnej. Wspólne stanowisko przewiduje również wprowadzenie mechanizmu powiadamiania i konsultacji w sprawie odmowy wydania zezwolenia na wywóz broni, a także wprowadzenie środków w zakresie przejrzystości, takich jak publikacja rocznego sprawozdania UE w sprawie wywozu broni. Do wspólnego stanowiska 2008/944/WPZiB przyłączyło się kilka krajów niebędących członkami UE.
- (5) Art. 11 wspólnego stanowiska 2008/944/WPZiB stanowi, że państwa członkowskie mają dokładać wszelkich starań w celu zachęcenia innych państw dokonujących wywozu technologii wojskowych i sprzętu wojskowego do stosowania kryteriów zawartych w tym wspólnym stanowisku.
- (6) W dniu 2 kwietnia 2013 r. Zgromadzenie Ogólne ONZ przyjęło Traktat o handlu bronią, który wszedł w życie w dniu 24 grudnia 2014 r. Celem tego Traktatu jest zwiększenie przejrzystości i odpowiedzialności w dziedzinie handlu bronią. Podobnie jak wspólne stanowisko 2008/944/WPZiB Traktat ten ustanawia kilka kryteriów oceny ryzyka, według których należy dokonywać oceny wywozu broni. Unia popiera w sposób konkretny – za pośrednictwem specjalnego programu przyjętego na mocy decyzji Rady 2013/768/WPZiB⁽²⁾ – skuteczne wdrażanie i upowszechnianie tego Traktatu. W ramach tego programu kilku krajom niebędącym członkami UE, które o to wystąpiły, udzielana jest pomoc w zakresie wzmocnienia ich systemów kontroli transferu broni zgodnie z wymogami tego Traktatu.
- (7) Ważne jest zatem, aby działania informacyjne i pomocowe przewidziane w niniejszej decyzji oraz takie działania określone w decyzji 2013/768/WPZiB wzajemnie się uzupełniały. Albania, Bośnia i Hercegowina, była jugosłowiańska republika Macedonii, Czarnogóra, Serbia, Kosowo*, Algieria, Egipt, Libia, Maroko, Tunezja,

⁽¹⁾ Wspólne stanowisko Rady 2008/944/WPZiB z dnia 8 grudnia 2008 r. określające wspólne zasady kontroli wywozu technologii wojskowych i sprzętu wojskowego (Dz.U. L 335 z 13.12.2008, s. 99).

⁽²⁾ Decyzja Rady 2013/768/WPZiB z dnia 16 grudnia 2013 r. w sprawie działań UE wspierających wdrożenie traktatu o handlu bronią w ramach europejskiej strategii bezpieczeństwa (Dz.U. L 341 z 18.12.2013, s. 56).

* Użycie tej nazwy nie wpływa na stanowiska w sprawie statusu Kosowa i jest zgodne z rezolucją Rady Bezpieczeństwa ONZ 1244 (1999) oraz z opinią Międzynarodowego Trybunału Sprawiedliwości w sprawie Deklaracji niepodległości Kosowa.

Armenia, Azerbejdżan, Białoruś, Gruzja, Republika Mołdawii, Ukraina, Benin, Burkina Faso, Gambia, Ghana, Gwinea, Gwinea Bissau, Liberia, Mali, Niger, Nigeria, Republika Zielonego Przylądka, Senegal, Sierra Leone, Togo, Wybrzeże Kości Słoniowej, Mauretania, Kamerun, Czad i Chiny zostały wskazane jako beneficjenci niniejszej decyzji. W odpowiednich przypadkach należy zachęcać beneficjentów wskazanych na podstawie niniejszej decyzji, którzy nie podjęli żadnych kroków w celu podpisania i przystąpienia do Traktatu o handlu bronią, aby tego dokonali, wykorzystując w tym celu działania prowadzone na podstawie niniejszej decyzji. Podobnie, w odpowiednich przypadkach, należy zachęcać beneficjentów, którzy podpisali Traktat o handlu bronią, ale go jeszcze nie ratyfikowali, do jego ratyfikacji. W przypadku pomyślnego wdrożenia niniejszej decyzji, będzie można ją również wykorzystać do zwiększenia pomocy związanej z Traktatem o handlu bronią na podstawie decyzji 2013/768/WPZiB.

- (8) Od roku 2008 Unia rozwija działania w zakresie propagowania skutecznych i przejrzystych kontroli wywozu broni, zgodnie ze wspólnym działaniem 2008/230/WPZiB⁽¹⁾ oraz decyzjami Rady 2009/1012/WPZiB⁽²⁾ i 2012/711/WPZiB⁽³⁾. Działania te w dużym stopniu pomogły w dalszym zacieśnianiu współpracy regionalnej oraz zwiększaniu przejrzystości i odpowiedzialności zgodnie z zasadami i kryteriami oceny ryzyka zawartymi we wspólnym stanowisku 2008/944/WPZiB. Działania te tradycyjnie dotyczyły państw trzecich leżących we wschodnim i południowym sąsiedztwie Unii.
- (9) W ostatnich latach Unia udzielała również – w ramach projektów realizowanych z wykorzystaniem instrumentów finansowych Unii innych niż budżet Wspólnej Polityki Zagranicznej i Bezpieczeństwa (WPZiB) – pomocy, której celem była poprawa kontroli wywozu produktów podwójnego zastosowania w krajach niebędących członkami UE. W zwiększeniu tych wysiłków pomogła inicjatywa w zakresie centrów doskonałości. Należy zapewnić koordynację z tymi działaniami dotyczącymi kontroli wywozu produktów podwójnego zastosowania.
- (10) Techniczne aspekty wykonania decyzji 2009/1012/WPZiB i 2012/711/WPZiB Rada powierzyła niemieckiemu Federalnemu Biuru Spraw Gospodarczych i Kontroli Wywozu (zwanemu dalej „BAFA”). Zakończyło ono z sukcesem organizowanie wszystkich działań przewidzianych w tych decyzjach. Na mocy decyzji 2013/768/WPZiB BAFA jest również agencją wykonawczą, która zajmuje się projektami wspierającymi skuteczne wdrożenie Traktatu o handlu bronią. W związku z tym wybór BAFA na agencję wykonawczą zajmującą się działaniami Unii na mocy niniejszej decyzji Rady uzasadniony jest jej sprawdzonym doświadczeniem, kwalifikacjami i konieczną wiedzą fachową dotyczącą całego przekroju odpowiednich unijnych działań w zakresie kontroli wywozu broni. Wybór ten ułatwi znalezienie synergii między programem informacyjnym dotyczącym Traktatu o handlu bronią a działaniami na mocy niniejszej decyzji.

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

1. Aby propagować pokój i bezpieczeństwo oraz zgodnie z europejską strategią bezpieczeństwa, Unia dąży do osiągnięcia następujących celów:
- propagowanie skutecznych kontroli wywozu broni przez kraje niebędące członkami UE zgodnie z zasadami ustanowionymi we wspólnym stanowisku 2008/944/WPZiB i w Traktacie o handlu bronią oraz dążenie, w stosownych przypadkach, do komplementarności i synergii z unijnymi projektami pomocowymi w dziedzinie kontroli wywozu produktów podwójnego zastosowania;
  - wspieranie wysiłków podejmowanych przez kraje niebędące członkami UE, w wymiarze wewnętrznym i regionalnym, które służą temu, by handel bronią konwencjonalną stał się bardziej odpowiedzialny i przejrzysty.
2. Unia dąży do osiągnięcia celów, o których mowa w ust. 1, przy pomocy następujących działań prowadzonych w ramach projektu:
- dalsze propagowanie wśród krajów niebędących członkami UE kryteriów i zasad ustanowionych we wspólnym stanowisku 2008/944/WPZiB i w Traktacie o handlu bronią, opierając się na wynikach osiągniętych podczas wykonywania decyzji 2012/711/WPZiB, decyzji 2009/1012/WPZiB i wspólnego działania 2008/230/WPZiB;
  - pomoc krajom niebędącym członkami UE w, odpowiednio, opracowywaniu, uaktualnianiu i wdrażaniu odpowiednich środków ustawodawczych i administracyjnych, których celem jest utworzenie skutecznego systemu kontroli wywozu broni konwencjonalnej;

⁽¹⁾ Wspólne działanie Rady 2008/230/WPZiB z dnia 17 marca 2008 r. w sprawie wspierania działań UE mających na celu propagowanie wśród państw trzecich kontroli wywozu uzbrojenia oraz zasad i kryteriów kodeksu postępowania UE w sprawie wywozu uzbrojenia (Dz.U. L 75 z 18.3.2008, s. 81).

⁽²⁾ Decyzja Rady 2009/1012/WPZiB z dnia 22 grudnia 2009 r. w sprawie wspierania działań UE mających na celu propagowanie wśród państw trzecich kontroli wywozu uzbrojenia oraz zasad i kryteriów wspólnego stanowiska 2008/944/WPZiB (Dz.U. L 348 z 29.12.2009, s. 16).

⁽³⁾ Decyzja Rady 2012/711/WPZiB z dnia 19 listopada 2012 r. w sprawie wsparcia dla działań Unii mających na celu propagowanie wśród państw trzecich kontroli wywozu uzbrojenia oraz zasad i kryteriów wspólnego stanowiska 2008/944/WPZiB (Dz.U. L 321 z 20.11.2012, s. 62).

- c) pomoc beneficjentom w szkoleniu urzędników wydających zezwolenia i urzędników organów ścigania, tak by kontrole wywozu broni były odpowiednio przeprowadzane i egzekwowane;
- d) propagowanie przejrzystości i odpowiedzialności w międzynarodowym handlu bronią, w tym poprzez wspieranie krajowych i regionalnych środków propagujących przejrzystość oraz odpowiednią kontrolę wywozu broni konwencjonalnej;
- e) zachęcanie tych beneficjentów, którzy nie podjęli żadnych kroków w celu podpisania i przyłączenia się do Traktatu o handlu bronią, by do niego przystąpili, oraz zachęcanie sygnatariuszy Traktatu o handlu bronią do jego ratyfikowania;
- f) propagowanie dalszej analizy ryzyka przenikania broni i ograniczania tego ryzyka, zarówno z perspektywy przywozu, jak i wywozu broni.

Szczegółowy opis prowadzonych w ramach projektu działań, o których mowa w niniejszym ustępie, określa załącznik.

Artykuł 2

1. Za wykonanie niniejszej decyzji odpowiada Wysoki Przedstawiciel Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa (zwany dalej „Wysokim Przedstawicielem”).
2. Realizacją techniczną prowadzonych w ramach projektu działań, o których mowa w art. 1 ust. 2, zajmuje się BAFA.
3. BAFA wykonuje swoje zadanie pod kierownictwem Wysokiego Przedstawiciela. W tym celu Wysoki Przedstawiciel dokonuje niezbędnych ustaleń z BAFA.

Artykuł 3

1. Finansowa kwota odniesienia na realizację prowadzonych w ramach projektu działań, o których mowa w art. 1 ust. 2, wynosi 999 000 EUR.
2. Wydatkami pokrywanymi z kwoty określonej w ust. 1 zarządza się zgodnie z procedurami i zasadami mającymi zastosowanie do budżetu Unii.
3. Komisja nadzoruje właściwe zarządzanie finansową kwotą odniesienia, o której mowa w ust. 1. W tym celu Komisja zawiera umowę o finansowanie z BAFA. Umowa zawiera postanowienie, zgodnie z którym BAFA zapewnia wyeksponowanie wkładu Unii stosownie do jego wielkości.
4. Komisja dąży do zawarcia umowy o finansowanie, o której mowa w ust. 3, jak najszybciej po wejściu w życie niniejszej decyzji. Komisja informuje Radę o wszelkich związanych z tym trudnościach oraz o dacie zawarcia umowy o finansowanie.

Artykuł 4

Wysoki Przedstawiciel składa Radzie sprawozdania z wykonania niniejszej decyzji na podstawie regularnych sprawozdań przygotowywanych przez BAFA. Na podstawie tych sprawozdań Rada dokonuje ewaluacji. Komisja składa sprawozdania na temat aspektów finansowych realizacji prowadzonych w ramach projektu działań, o których mowa w art. 1 ust. 2.

Artykuł 5

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.

Niniejsza decyzja traci moc po upływie 30 miesięcy od daty zawarcia umowy o finansowanie, o której mowa w art. 3 ust. 3, lub sześciu miesięcy od daty jej przyjęcia, jeżeli w tym czasie nie zawarto umowy o finansowanie.

Sporządzono w Brukseli 10 grudnia 2015 r.

W imieniu Rady
F. BAUSCH
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

PROWADZONE W RAMACH PROJEKTU DZIAŁANIA, O KTÓRYCH MOWA W ART. 1 UST. 2

1. CELE

Niniejsza decyzja ma propagować skuteczniejsze kontrole transferu broni oraz wspierać wysiłki podejmowane, w wymiarze wewnętrznym i regionalnym, z myślą o tym, by międzynarodowy handel bronią konwencjonalną stał się bardziej odpowiedzialny i przejrzysty. W stosownych przypadkach cele decyzji powinny obejmować propagowanie zasad i kryteriów ustanowionych we wspólnym stanowisku 2008/944/WPZiB i w Traktacie o handlu bronią. Dążąc do realizacji tych celów, w stosownych przypadkach, należy starać się zapewnić komplementarność i synergię z unijnymi projektami pomocowymi w dziedzinie kontroli wywozu produktów podwójnego zastosowania.

Aby osiągnąć powyższe cele, Unia powinna dalej propagować normy ustanowione we wspólnym stanowisku 2008/944/WPZiB, opierając się na wynikach osiągniętych podczas wykonywania decyzji 2012/711/WPZiB, 2009/1012/WPZiB i wspólnego działania 2008/230/WPZiB. W tym celu beneficjenci powinni otrzymać pomoc w, odpowiednio, opracowywaniu, uaktualnianiu i wdrażaniu odpowiednich środków ustawodawczych i administracyjnych, które wspierają utworzenie skutecznego systemu kontroli transferu broni konwencjonalnej. Należy również udzielić wsparcia w zakresie oceny ryzyka przenikania broni i ograniczania takiego ryzyka.

Wskazana jest także pomoc w szkoleniu urzędników wydających zezwolenia i urzędników organów ścigania, którzy są odpowiedzialni za przeprowadzanie i egzekwowanie kontroli transferu broni; należy również pomóc we wdrażaniu krajowych i regionalnych środków, które propagują przejrzystość i odpowiednią kontrolę wywozu broni konwencjonalnej. Ponadto trzeba propagować utrzymywanie kontaktów z sektorem prywatnym i przestrzeganie odpowiednich przepisów prawa krajowego, w tym przepisów administracyjnych, które regulują transfer broni.

2. WYBÓR AGENCJI WYKONAWCZEJ

Wykonanie niniejszej decyzji zostaje powierzone BAFA. W stosownych przypadkach BAFA będzie współpracować z agencjami kontroli wywozu działającymi w państwach członkowskich, właściwymi organizacjami regionalnymi i międzynarodowymi, ośrodkami analitycznymi, instytutami badawczymi oraz organizacjami pozarządowymi.

BAFA ma czołowe doświadczenie w zapewnianiu pomocy związanej z kontrolą wywozu i w prowadzeniu działań informacyjnych. Zgromadziła takie doświadczenie we wszystkich właściwych obszarach strategicznej kontroli wywozu, zajmując się dziedzinami związanymi z sektorem CBRN, produktami podwójnego zastosowania i bronią. Dzięki tym programom i działaniom BAFA zdobyła pogłębioną wiedzę na temat systemów kontroli wywozu obowiązujących u większości beneficjentów objętych niniejszą decyzją.

Odnosnie do pomocy w zakresie kontroli wywozu broni i działań informacyjnych, BAFA pomyślnie zakończyła wykonywanie decyzji 2009/1012/WPZiB i 2012/711/WPZiB. BAFA jest również odpowiedzialna za techniczną realizację programu wspierającego wdrożenie Traktatu o handlu bronią, który to program ustanowiono na mocy decyzji 2013/768/WPZiB.

W rezultacie BAFA jest wyjątkowo dobrze przygotowana do rozpoznawania mocnych i słabych punktów systemów kontroli wywozu obowiązujących u beneficjentów działań przewidzianych w niniejszej decyzji. BAFA jest zatem podmiotem, który może w najbardziej skuteczny sposób doprowadzić do synergii między różnymi programami pomocowymi w zakresie kontroli wywozu broni i programami informacyjnymi, jednocześnie pomagając unikać niepotrzebnego powielania działań.

3. KOORDYNACJA Z INNYMI UNIJNYMI PROJEKTAMI POMOCOWYMI W DZIEDZINIE KONTROLI WYWOZU

Opierając się na doświadczeniach płynących z działań informacyjnych, które Unia prowadziła do tej pory w dziedzinie kontroli wywozu, zarówno produktów podwójnego zastosowania, jak i broni konwencjonalnej, należy dążyć do synergii i komplementarności. W tym celu działania, o których mowa w pkt 4.2.1–4.2.3, należy w stosownych przypadkach prowadzić w powiązaniu z innymi działaniami dotyczącymi kontroli wywozu produktów podwójnego zastosowania, finansowanymi z instrumentów finansowych Unii innych niż budżet WPZiB. W szczególności należy organizować następujące po sobie spotkania. Działania powinny być prowadzone z pełnym poszanowaniem ograniczeń prawnych i finansowych dotyczących korzystania z odpowiednich instrumentów finansowych Unii.

4. OPIS DZIAŁAŃ PROWADZONYCH W RAMACH PROJEKTU

4.1. Cele projektu

Głównym celem jest udzielenie pomocy technicznej kilku beneficjentom, którzy wyrazili wolę poprawy swoich norm i usprawnienia praktyk dotyczących kontroli wywozu broni. Aby osiągnąć ten cel, w podejmowanych działaniach należy uwzględnić status beneficjentów, w szczególności:

- ewentualne członkostwo lub wnioski o członkostwo w międzynarodowych systemach kontroli wywozu dotyczących transferu broni konwencjonalnej oraz produktów i technologii podwójnego zastosowania,
- kandydaturę do członkostwa w Unii, z uwzględnieniem tego, czy dany beneficjent jest oficjalnym bądź potencjalnym kandydatem,
- stanowisko w odniesieniu do Traktatu o handlu bronią.

Jeżeli beneficjenci objęci pomocą są tylko sygnatariuszami Traktatu o handlu bronią, działania powinny się skupić – o ile jest to możliwe – na skuteczniejszym eliminowaniu przeszkód stojących na drodze do ratyfikacji, w szczególności jeśli są to przeszkody natury technicznej i mają związek z brakami lub potrzebami w zakresie zdolności wdrożeniowych. W stosownych przypadkach należy propagować możliwość unijnego wsparcia przewidzianego w decyzji 2013/768/WPZiB. Jeżeli beneficjenci objęci pomocą nie podjęli żadnych kroków w kierunku podpisania i ratyfikacji oraz przystąpienia do Traktatu o handlu bronią, działania powinny skupić się na propagowaniu przystąpienia do tego Traktatu, o ile to możliwe przy wsparciu innych beneficjentów, którzy już ratyfikowali ten Traktat.

Dodatkowym celem jest zwrócenie uwagi niektórych beneficjentów na ocenę ryzyka przenikania broni i ograniczenie takiego przenikania, zarówno z perspektywy wywozu, jak i przywozu broni. Dzięki prowadzonym w tym celu działaniom możliwe będzie w dużym stopniu powiązanie kontroli transferu broni z innymi projektami, które mają zapobiegać przenikaniu broni, takimi jak działania z zakresu bezpieczeństwa fizycznego i zarządzania zapasami oraz działania wspierające identyfikowalność broni i amunicji.

4.2. Opis projektu

4.2.1. Warsztaty regionalne

W ramach projektu odbędzie się maksymalnie sześć dwudniowych warsztatów, które obejmą szkolenia w odpowiednich dziedzinach kontroli wywozu broni konwencjonalnej.

W warsztatach (maksymalnie 30-osobowych) uczestniczyć będą urzędnicy reprezentujący rządy, organy wydające zezwolenia i organy ścigania z objętych beneficjentów. W stosownych przypadkach można również zapraszać przedstawicieli parlamentów narodowych oraz przedstawicieli przemysłu i społeczeństwa obywatelskiego.

Szkolenie będą prowadzić eksperci (w tym byli urzędnicy) z krajowych administracji państw członkowskich, przedstawiciele państw, które przyłączyły się do wspólnego stanowiska 2008/944/WPZiB, oraz przedstawiciele sektora prywatnego i społeczeństwa obywatelskiego.

Warsztaty mogą odbywać się w miejscu, które zostanie określone przez Wysokiego Przedstawiciela po konsultacjach z Grupą Roboczą ds. Wywozu Broni Konwencjonalnej (COARM).

Warsztaty regionalne zostaną zorganizowane, jak następuje:

- a) maksymalnie 2 warsztaty w Europie Południowo-Wschodniej;
- b) maksymalnie 2 warsztaty dla państw z Europy Wschodniej i Kaukazu, uczestniczących w europejskiej polityce sąsiedztwa;
- c) maksymalnie 2 warsztaty dla państw z Afryki Północnej położonych nad Morzem Śródziemnym uczestniczących w europejskiej polityce sąsiedztwa.

Ten podział regionalny, zakładający zorganizowanie dwóch warsztatów w każdym regionie, może zostać niezrealizowany w przypadku wystąpienia niesprzyjających okoliczności (na przykład w przypadku niespodziewanie małej liczby uczestników, braku poważnej oferty zorganizowania warsztatów ze strony któregośkolwiek z beneficjentów z danego regionu lub powielania działań innych podmiotów organizujących działania informacyjne). Jeżeli nie dojdzie do zorganizowania warsztatów w jednym lub dwóch regionach, można zwiększyć liczbę warsztatów w innym regionie lub innych regionach, z zachowaniem ogólnej górnej granicy sześciu warsztatów.

4.2.2. Wizyty szkoleniowe

W ramach projektu odbędzie się maksymalnie sześć dwudniowych wizyt szkoleniowych z udziałem urzędników reprezentujących rządy, organy wydające zezwolenia i organy ścigania; celem tych wizyt będą odpowiednie organy państw członkowskich. W wizytach tych powinno uczestniczyć co najmniej trzech beneficjentów, w tym co najmniej jeden beneficjent, który nie ratyfikował Traktatu o handlu bronią.

4.2.3. Pomoc indywidualna udzielana beneficjentom

W ramach projektu odbędą się warsztaty dla indywidualnych beneficjentów, najlepiej na miejscu u beneficjentów, których łączny czas trwania nie może przekroczyć 30 dni; wezmą w nich udział urzędnicy reprezentujący rządy, organy wydające zezwolenia i organy ścigania. W zależności od konkretnych potrzeb i dostępności ekspertów od beneficjentów i z państw członkowskich UE, ogólna liczba 30 dni zostanie podzielona na poszczególne szkolenia trwające od dwóch do maksymalnie pięciu dni.

Wiedzę będą przekazywać eksperci z krajowych administracji państw członkowskich (w tym byli urzędnicy), przedstawiciele państw, które przyłączyły się do wspólnego stanowiska 2008/944/WPZiB lub przedstawiciele sektora prywatnego i społeczeństwa obywatelskiego.

Takie warsztaty w ramach pomocy indywidualnej będą organizowane przede wszystkim na wniosek beneficjentów. Mają one pomóc zająć się konkretną kwestią lub potrzebą, na którą beneficjent zwrócił uwagę, na przykład przy okazji warsztatów regionalnych lub w ramach regularnych kontaktów z unijnymi ekspertami i z agencją wykonawczą.

4.2.4. Stosowanie wykazów dotyczących kontroli

Agencja wykonawcza tworzy zespół ekspertów technicznych ds. stosowania wykazów dotyczących kontroli wywozu broni. Ekspertów tych należy wybrać spośród ekspertów jak największej liczby państw członkowskich.

Udostępniona zostanie pula 100 godzin roboczych (zgodnie ze standardowym wynagrodzeniem ekspertów określonym w pkt 5), z których można będzie korzystać, przydzielając wnioski dotyczące stosowania wykazów dotyczących kontroli, składane przez odpowiednie organy beneficjentów ekspertom (z uwzględnieniem ich dostępności). Agencja wykonawcza opracuje wzory takich wniosków, zwracając właściwą uwagę na nieformalny charakter opinii oceniającej i na kwestię poufności.

4.2.5. Spotkanie poświęcone ocenie końcowej

Aby przedstawić końcową ocenę działań prowadzonych w ramach niniejszej decyzji zostanie zorganizowane w Brukseli dwudniowe spotkanie, przy wspólnym udziale beneficjentów i państw członkowskich, w miarę możliwości bezpośrednio przed posiedzeniem COARM lub bezpośrednio po tym posiedzeniu.

Zaproszonych zostanie maksymalnie dwóch przedstawicieli (rządu, organów wydających zezwolenia i organów ścigania) od każdego z beneficjentów, o których mowa w pkt 6.1.

4.2.6. Działania związane z przenikaniem broni

W ramach projektu zorganizowane zostaną następujące dwa warsztaty skierowane do państw z Afryki Zachodniej i z Sahelu oraz Chin:

- jeden dwudniowy warsztat inauguracyjny, w którym udział będzie mogło wziąć maksymalnie dwóch przedstawicieli beneficjentów,
- jeden dwudniowy warsztat końcowy, w którym udział będzie mogło wziąć maksymalnie trzech przedstawicieli beneficjentów.

Warsztaty powinny się odbyć w państwach z Afryki Zachodniej i z Sahelu.

5. WYNAGRODZENIE EKSPERTÓW

Udostępnia się wynagrodzenie dla ekspertów za działania przewidziane w pkt 4.2.2–4.2.4. Jeśli chodzi o działania przewidziane w pkt 4.2.4, wynagrodzenie ekspertów zostanie rozбите na godziny, w zależności od faktycznej ilości czasu (mierzonej w godzinach) przeznaczonej na wnioski o identyfikację produktów. Przewiduje się maksymalnie 100 płatności z tytułu wynagrodzeń ekspertów (800 godzin).

6. BENEFICJENCI

6.1. Beneficjenci działań przewidzianych w pkt 4.2.1 do 4.2.5

- i) Europa Południowo-Wschodnia (Albania, Bośnia i Hercegowina, była jugosłowiańska republika Macedonii, Czarnogóra, Serbia i Kosowo*);
- ii) państwa z Afryki Północnej położone nad Morzem Śródziemnym i uczestniczące w europejskiej polityce sąsiedztwa (Algieria, Egipt, Libia, Maroko i Tunezja);
- iii) państwa z Europy Wschodniej i Kaukazu uczestniczące w europejskiej polityce sąsiedztwa (Armenia, Azerbejdżan, Białoruś, Gruzja, Republika Mołdawii i Ukraina).

6.2. Beneficjenci działań przewidzianych w pkt 4.2.6

Państwa ECOWAS (Benin, Burkina Faso, Gambia, Ghana, Gwinea, Gwinea Bissau, Liberia, Mali, Niger, Nigeria, Republika Zielonego Przylądka, Senegal, Sierra Leone, Togo, Wybrzeże Kości Słoniowej); Mauretania, Kamerun, Czad, Chiny.

6.3. Zmiana w wykazie beneficjentów

Grupa robocza COARM może, na wniosek Wysokiego Przedstawiciela, zdecydować o zmianie wykazu beneficjentów na podstawie odpowiedniego uzasadnienia.

7. WYNIKI PROJEKTÓW I WSKAŹNIKI REALIZACJI

Oprócz spotkania poświęconego ocenie końcowej, o którym mowa w pkt 4.2.5, w ocenie wyników projektu uwzględnia się następujące kwestie:

7.1. Indywidualna ocena beneficjentów

Po zakończeniu działań agencja wykonawcza przedstawi ESDZ i Komisji sprawozdanie z postępu prac w odniesieniu do każdego z beneficjentów, o których mowa w pkt 6.1. Sprawozdanie to zostanie przygotowane we współpracy z odpowiednimi delegaturami UE i będzie podsumowywać działania, które przeprowadzono w czasie obowiązywania przedmiotowej decyzji. Sprawozdanie będzie również zawierać ocenę zdolności państwa beneficjenta w zakresie kontroli transferu broni. Jeżeli beneficjent jest stroną Traktatu o handlu bronią, w sprawozdaniu oceni się, w jakim stopniu zdolności tego beneficjenta umożliwiają wdrożenie tego Traktatu.

7.2. Ocena skutków i wskaźniki realizacji

Skutki działań przewidzianych w niniejszej decyzji należy ocenić pod względem technicznym po ich zakończeniu w odniesieniu do beneficjentów, o których mowa w pkt 6.1. Ocenę skutków przeprowadzi Wysoki Przedstawiciel, we współpracy z COARM oraz – w stosownych przypadkach – z odpowiednimi delegaturami UE i z innymi właściwymi podmiotami.

Do tego celu użyte zostaną następujące wskaźniki:

- czy obowiązują odpowiednie wewnętrzne uregulowania dotyczące kontroli transferu broni oraz czy lub w jakim zakresie są one zgodne z przepisami wspólnego stanowiska 2008/944/WPZiB (m. in. stosowanie kryteriów oceny, wdrażanie wspólnego wykazu uzbrojenia UE, sprawozdawczość),

- informacje na temat egzekwowania przepisów, jeśli informacje takie są dostępne,
- czy beneficjenci są w stanie informować o wywozie lub przywozie broni, biorąc pod uwagę między innymi rejestr ONZ, doroczne sprawozdania przewidziane w Traktacie o handlu bronią, sprawozdania krajowe,
- czy beneficjenci oficjalnie przyłączyli się lub zamierzają przyłączyć się do wspólnego stanowiska 2008/944/WPZiB.

W sprawozdaniach dotyczących indywidualnej oceny, o których mowa w pkt 7.1, należy odpowiednio uwzględnić powyższe wskaźniki realizacji.

8. PROPAGOWANIE KORZYSTANIA Z UNIJNEGO PORTALU INFORMACYJNEGO

Zgodnie z decyzją 2012/711/WPZiB utworzono unijny portal internetowy jako zasób będący w posiadaniu UE (<https://export-control.jrc.ec.europa.eu>). Działa on jako wspólna platforma dla wszystkich programów informacyjnych UE (dotyczących podwójnego zastosowania, broni, Traktatu o handlu bronią). Prowadząc działania wymienione w pkt 4.2.1–4.2.5, należy upowszechniać wiedzę na temat tego portalu i propagować korzystanie z niego. Uczestników działań informacyjnych należy informować o tym, że portal zawiera sekcję zamkniętą, która oferuje stały dostęp do zasobów, dokumentów i kontaktów. Korzystanie z portalu należy również propagować wśród innych urzędników, którzy nie mogą uczestniczyć bezpośrednio w działaniach pomocowych i informacyjnych.

9. WYEKSPONOWANIE DZIAŁAŃ UE

Agencja wykonawcza powinna podjąć wszelkie stosowne środki w celu wyeksponowania faktu, że działanie jest finansowane przez Unię Europejską. Środki takie będą wdrażane zgodnie z opublikowanym przez Komisję Europejską podręcznikiem „Informowanie o działaniach zewnętrznych UE i ich eksponowanie”. Agencja zapewni zatem wyeksponowanie wkładu Unii poprzez odpowiednie logo i działania promocyjne, podkreślając rolę odgrywaną przez Unię, i popularyzując informacje na temat przyczyn przyjęcia niniejszej decyzji oraz powodów wspierania tej decyzji przez Unię, a także rezultatów tego wsparcia. Na materiałach przygotowywanych w ramach projektu w widocznym miejscu umieszczana będzie flaga Unii zgodnie z odpowiednimi unijnymi wytycznymi.

Z uwagi na fakt, że planowane działania znacznie różnią się zakresem i charakterem, zastosowany zostanie zestaw narzędzi promocyjnych obejmujących: tradycyjne media, stronę internetową, media społecznościowe, materiały informacyjne i promocyjne, w tym infografiki, ulotki, biuletyny, komunikaty prasowe i – w stosownych przypadkach – inne materiały. Logo będzie odpowiednio wykorzystywane do realizowanych w ramach projektu publikacji i wydarzeń o charakterze publicznym.

10. CZAS TRWANIA

Szacunkowy całkowity czas trwania projektu wynosi 24 miesiące.

11. SPRAWOZDAWCZOŚĆ

Agencja wykonawcza ma przygotowywać regularne sprawozdania kwartalne, w tym po zakończeniu każdego z działań. Sprawozdania te będzie przedkładać Wysokiemu Przedstawicielowi nie później niż w terminie sześciu tygodni po zakończeniu odnośnych działań.

12. SZACUNKOWY CAŁKOWITY KOSZT PROJEKTU I WKŁAD FINANSOWY UNII

Całkowity szacunkowy koszt projektu wynosi 1 110 000 EUR wraz ze współfinansowaniem z Niemiec. Całkowity szacunkowy koszt projektu finansowanego przez UE wynosi 999 000 EUR.